

13637. राहुकेतू यथाकाशे उदितौ जगतः क्षये MBh. 8, 4464. राहोश्च सूतके (vgl. राहुसूतक) M. 4, 110. चन्द्र इव राहेर्मुखात्प्रमुच्य KHAND. UP. 8, 13. R. 5, 6, 27. स्थितमिव राहुमुखे शशाङ्कबिम्बम् MRĀĪH. 67, 25. प्रविश्य वदनं राहोः MBh. 12, 10448. °ग्रस्ते दिवाकरे 3, 7062. पौर्णमासीमिव निशो राहुग्रस्तनिशाकराम् 2667. R. 5, 21, 14. MRĀĪH. 148, 16. Spr. 990. 3227. AK. 1, 1, 9. वर्धमानः प्रजाचन्द्रः (der Mond der Unterthanen d. i. der Fürst) — ग्रस्तो नियतिराहुणा (so v. a. starb) RĀĀ-TAR. 6, 292. राहु शार्कमुपाग्रसत् MBh. 2, 2693. राहुः शशिकलामिव (गृह्णाति) KATHĀS. 18, 169. °घात AV. PARI. in Ind. St. 10, 319. स बभूव यथा राहुः समीपे चन्द्रसूर्ययोः R. 6, 79, 45. अर्कं राहुर्हृषति MBh. 6, 78. राहुप्रकादयति चन्द्रादित्यौ 488. पर्वणीव सुसंक्रुद्धो राहुः पूर्णं निशाकरम् (पीडयति) 5130. तान्प्रति (gegen die andern Planeten) राहुर्न वैरायते Spr. 3159. विधुपरिधेसे च राहुग्रहः 3713. WEBER, RĀMAT. UP. 286. °दर्शन Eklipse VARĀH. BRH. S. 3, 11. °गत verfinstert 5, 67. सराहोः शशिसूर्ययोः so v. a. verfinstert BHĀG. P. 3, 17, 8. Regent von Südwesten VARĀH. LAGHŪ. 2, 1. °पूजा Verz. d. B. H. No. 1264. °रिष्टशक्ति Verz. d. Oxf. H. 86, b, 44. °मतस्य निवर्णाम् 251, a, 35. ध्रुव°, पर्व° Ind. St. 10, 315. fg. तामसकीलकसंज्ञा राहुमुताः केतवस्त्रयस्त्रिंशत् VARĀH. BRH. S. 3, 7, 11, 22. Viele Asura Rāhu BURN. Lot. de la b. l. 3. Nach UṆĀDIVA. im SAṆSKSHIPTAS. soll nach ÇKDR. राहु (von रू abgeleitet) = त्याग sein.

राहुग्रसन n. das von Rāhu kommende Verschlingen d. i. Verfinstern der Sonne oder des Mondes DRSHĀNTAÇ. 79 in HAB. Anth. 224.

राहुग्रहण n. das von Rāhu kommende Ergreifen d. i. Verfinstern der Sonne oder des Mondes R. GORR. 2, 33, 16.

राहुग्रहस m. Sonnen- oder Mondfinsterniss H. 125.

राहुग्रह m. dass. H. 125, v. l.

राहुच्छन्न n. frischer Ingwer RĀĀN. im ÇKDR.

राहुभेदिन् m. Spalter Rāhu's, Bez. Vishṇu's GAṬĪDH. in Verz. d. Oxf. H. 190, b, 12.

राहुर्मूधभिद् m. der Rāhu den Kopf spalte, Bez. Vishṇu's TRĪK. 4, 1, 31.

राहुर्मूधकर m. Köpfer Rāhu's, Bez. Vishṇu's H. 224, Sch.

राहुरत्न n. Rāhu's Juwel, Bez. einer Art von Edelstein, = गोमेद RĀĀN. im ÇKDR.

राहुल m. N. pr. eines Mannes PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 57, 23. Sohnes des ÇĀkjamuni LALIT. ed. Calc. 2, 1. BURN. Intr. 446. 535 (°भद्र). Lot. de la b. l. 2. 130. 164. SCHIEFFNER, Lebensb. 245 (15; hier °भद्र). 283 (53). eines Sohnes des Çuddhodana VP. 463, N. 20 (v. l. für रातुल). eines Ministers HIOUEN-TSANG I, 45. fg. °सू Rāhula's Vater d. i. ÇĀkjamuni H. 237.

राहुलक m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, b, 23.

राहुलत (?) m. N. pr. eines buddhistischen Patriarchen LIA. II, Anh. VI.

राहुसंस्पर्श m. eine Berührung mit Rāhu so v. a. eine Sonnen- oder Mondfinsterniss HALĀJ. 1, 41.

राहुसूतक n. Rāhu's Geburt so v. a. Rāhu's Erscheinen, eine Sonnen- oder Mondfinsterniss JĀĀN. 1, 146; vgl. राहोश्च सूतके M. 4, 110.

राहूगण (von रूहगण) m. patron. Gotama's RV. ANUKR. ÇAT. BR. 4, 4, 1, 10. 18. 11, 4, 2, 20. ÂÇV. ÇA. 12, 11. राहूगणाः pl. zu राहूगणय gaṇa

कपवादि zu P. 4, 2, 111.

राहूगणय m. patron. von रूहगण gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. fehlerhaft राहुकन्य PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 55, 20.

राहूच्छिष्ट n. *Allium ascalonicum*, Schalottenzwiebel (von Rāhu liegen gelassen d. i. verschmät) TRĪK. 2, 4, 35.

राहूत्सृष्ट n. dass. HĀR. 223.

1. रि. री, रियति (गति) DHĀTUP. 28, 114. रिणीति NAIGH. 2, 14 (गति). DHĀTUP. 31, 30 (गतिरेषणयोः); रिणीते, रिणीते 3. pl.; रीयते (स्रवणे) DHĀTUP. 26, 29. रियतुम् P. 8, 2, 78, VĀRTI. 1, Schol. partic. रीणा. 1) freilassen, freimachen; laufen lassen: अयः RV. 1, 56, 6. 2, 22, 4. 8, 7, 28. 32, 2. 9, 109, 22. 138, 1. त्वं वृतां अरिणा इन्द्र सिन्धून् 4, 19, 5. 42, 7. 2, 12, 3. 15, 6. सूर्यम् 4, 30, 6. — 2) losmachen, ablösen, abtrennen: यया धिया गामरिणीते चर्मणाः RV. 3, 60, 2. रिणीति (= पृथक्करोति DURGA) पृथः सुधितेव बर्हणा 1, 166, 6. Fraglich bleibt: वैश्वानरस्य दंसनाभ्यो बृहदरिणादिकः स्वपस्यो कविः 3, 3, 11. = प्राप्नोत् TS. Comm. — 3) entlassen so v. a. verleihen: त्वमिन्द्र शर्म रिणाः AV. 20, 135, 11. — 4) med. in Stücke gehen, sich auflösen; in's Fließen gerathen: तोदत्ते अयो रिणीते वनानि RV. 5, 58, 6. रीयते घृतम् 4, 135, 7. अश्वन्वती रीयते सं रमधम् 10, 53, 8. partic. रीणा in Fluss gerathen, fließend AK. 3, 2, 42. H. 1496. Vgl. ली.

— caus. रेपयति P. 7, 3, 36. 86. VOP. 18, 8.

— अनु nachfließen: वर्त्मन्येषामनु रीयते घृतम् RV. 1, 85, 8. अह्नि बुध्यमनुरीयमाणाः VS. 10, 19.

— आ 1) laufen lassen: ए रिणीति बर्हिषि प्रिय गिरा RV. 9, 71, 6. — 2) laufen: आस्मै रीयते निवनेव सिन्धवः 10, 40, 9. एड निमं न रीयते 1, 30, 2.

— नि 1) auflösen, trennen, zerstören: नि रिणीति शत्रून् RV. 1, 61, 13. 10, 116, 3. 120, 1. स्थिरा चिदत्रा 1, 127, 4. पुत्रिणां दस्मो नि रिणीति जम्भैः 148, 4. विषम् AV. 5, 13, 1. असूर्यो वर्षां नि रिणीति अस्य तम् RV. 9, 71, 2. नि ये रिणाह्योऽसौ वृथा गावो न दुर्धुरः etwa zerreißen 5, 56, 4. — 2) sich frei machen, entrinnen: निरिणीतो वि धावति RV. 9, 14, 4. उषा क्लेव नि रिणीति अस्मैः etwa freimachen so v. a. enthüllen 1, 124, 7. 5, 80, 6.

— निस् 1) ablösen: निश्चर्मणो गामरिणीते धीतिभिः RV. 1, 161, 7. — 2) anlocken oder verführen: लोपांमुद्रा वृषणां नी रिणीति RV. 1, 179, 4.

— प्र abtrennen, austreiben: यद्देवस्य शवसा प्रारिणा असुम् RV. 2, 22, 4. Dunkel ist: प्रुचिः अस्मै यस्मा अत्रिवत्प्र स्वधितिव रीयते 5, 7, 8.

— वि zertrennen: अह्नि वज्रेण वि रिणा अयर्वन् RV. 4, 19, 3.

— सम् zusammenfügen, herstellen, einrichten: सं तं रिणीथो विप्रुतं दंसोभिः RV. 1, 117, 4. 11. सामम् 19. भरुचक्रमेतशः सं रिणीति 5, 31, 11. KĀT. ÇA. 22, 6, 11. LĀTJ. 8, 8, 11. आपस्त्वा समरिणान् Wasser hat dich zusammengespült VS. 6, 18.

2. रि = रै am Ende eines adj. comp.; vgl. अतिरि, बृहद्रि und P. 1, 1, 48. 2, 47.

3. रि als Bez. der zweiten Note eine Abkürzung von रूषभ Verz. d. Oxf. H. 200, b, 8.

रिःफ (aus रिःफ) n. Bez. des 12ten astrologischen Hauses VARĀH. BRH. 1, 15. 20, 3. 10. 23, 6. Ind. St. 2, 254. 276. 281. — Vgl. रिष्फ.